یادداشت

زیارت، فرصت بهره‌گیری از بهترین الگو

حجت‌الاسلام دکتر محمدرضا جواهری
عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

زیارت نشانه ولایتمداری و از کارهای مستحب مهم و پرفضیلت است. این امر دارای آدابی بوده و قطعاً آثار و برکات زیادی در زندگی انسان دارد. زیارت غذای روح انسان و پیوند و جلادهنده او در مسیر معنویت و پرورد گار، زمینه‌ساز رشد، کمال و شهادت و فرصت مناسبی برای بازگشت انسان از تباهی و انحرافات است. یکی از فضیلت‌های زیارت این است که زمینه غفران انسان را بین اهم در مسیر الهی گام برمی‌دارد. زیارت مدرسه‌ای برای انسان‌هاست و آثار و برکاتی از جمله مصونیت از گناهان را برای انسان به ارمغان دارد، عامل بازدارنده از گناهان است. در جهاد اکبر ژائران نقش ایفا می‌کند و به انسان امکان می‌دهد با هواهای نفس خود مبارزه کند.

در یکی از روایات آمده است: اگر به زیارت امام رضا(ع) بروید از گناهان خود دور می‌شوید، گویی به زمان تولد خود بازگشته‌اید. انسان با این امر در مسیر الهی گام برمی‌دارد. زیارت مدرسه‌ای برای انسان‌هاست و آثار و برکاتی از جمله مصونیت از گناهان را برای انسان به ارمغان دارد، عامل بازدارنده از گناهان است. در جهاد اکبر ژائران نقش ایفا می‌کند و به انسان امکان می‌دهد با هواهای نفس خود مبارزه کند.

در روایتی یکی از یاران امام جواد(ع) نقل می‌کند: بر امام جواد(ع) وارد شدم و عرض کردم: کسی که پدرت را در طوس زیارت کند چه برایش قرار داده شده است؟ ایشان فرمودند: هر زائر قبر پدرم طوس غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تاخر؛ هر کس پدرم را در طوس زیارت کند، گناهان گذشته و آینده‌اش بخشیده می‌شود. راوی می‌گوید: پس از این واقعه، نزد ابوب بن نوح بن دراج رفتم و فرمایش امام را برای او نقل کردم، او گفت من هم این مطلب را از ایشان شنیده‌ام و نیز مطلب دیگری شنیدم که برایت نقل می‌کنم: از امام(ع) شنیدم که فرمود: من هر زائر قبر پدرم غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تاخر فاذا کان یوم القیامة نصب له منبر بحذاء منبر رسول الله صلی الله علیه وآله حتی یفرغ الله من حساب الخلائق؛ هر کس قبر پدرم را در طوس زیارت کند، گناهان گذشته و آینده او بخشیده می‌شود، در روز قیامت منبری مقابل منبر پیامبر(ص) برای ایشان نصب می‌شود تا اینکه خدا به حساب خلائق رسیدگی کند.

ابوب بن نوح وقتی خواهر این سخن را از امام نهم شنید، سال بعد، از کوفه به خراسان رفت و مرقد مطهر امام هشتم(ع) را زیارت کرد. یکی از شیعیان که او را دید و قبلاً این روایت را از وی شنیده بود، پرسید: ابوب! برای چه این همه راه آمدی؟ ابوب پاسخ داد: آمده‌ام به دنبال منبر!

همچنین علی بن مهزیار نقل می‌کند: خدمت امام جواد(ع) عرض کردم: ما لمن اتی قبر الرضا(ع)؛ برای کسی که قبر امام رضا(ع) را زیارت کند چه ثوابی قرار داده شده است؟ امام فرمودند: الجنة والله؛ قسم به خدا پاداش او بهشت است.

نکته‌ها

امام موسی صدر

چرا برای امام حسین(ع) گریه می‌کنم؟

من، حسینی که به رنجیدگان اهتمام نورزد، نمی‌شناسم. به حسینی که شهید گریه می‌نماندش ایمان ندارم. من به گریه و زاری برای سبک شدن و تخلیه هیجان و ناراحتی ایمان ندارم، ایمان من این است که امکان ندارد امام حسین جز برای احقاق حق کشته شده باشد. مگر او نبود که می‌فرمود: «آلا ترون الحق لا یعمل به و الباطل لا ینتاهی عنه لیرغب المؤمن فی لقا، الله»؛ مگر نمی‌بینید به حق عمل نمی‌کنند و از باطل باز نمی‌ایستند؟ باید مؤمن طرفدار حق، به لقای خداوند دل بندد.

مگر او نبود که می‌فرمود: «و آنی ما خرج أشره و لا بطراً و لا ظالمه و لامفیده و إنما خرجت لطلب الإصلاح فی أمه جدی، أرید أن آمر بالمعروف و نهی عن المنکر»؛ من از سر شادی و سرمستی و تباهکاری و ستمگری قیام نکردم، بلکه برای طلب اصلاح در امت جدم به پا خاستم و می‌خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم.

مردان خدا، بندگان خدا و مؤمنان به خدا نیز باید به این امر اهتمام ورزند: هر کسی بنابر تخصص و شایستگی خود.

من حسینی را که کشته شده تا من گریه کنم نمی‌شناسم. چرا من برای انسان فاسد و فاجر و نامناسب بود؛ دوم دعوت کوفیان و برخی یاران و اصحاب امام حسین(ع) برای قیام و سوم خطرناک بودن حضور امام حسین(ع) در مدینه و مکه، مهم‌ترین عوامل اجتماعی و سیاسی حرکت امام حسین(ع) بودند.

■ **امام حسین(ع) در طول مسیر حرکت از مکه به سمت کوفه و هم در خود کربلا و واقعه عاشورا، تلاش داشتند اصول اعتقادی حرکت تاریخ‌ساز خود را برای مردم بیان نمایند و در فرازهایی از سخنان خود اصلاح امت جدشان رسول الله(ص) را از عوامل قیام خود عنوان کرده‌اند.**

بله به نکته خوبی اشاره کردید. این موضوع بحث پشتوانه فکری قیام کربلا را شکل می‌دهد که مسئله بسیار مهمی است و در عبارت‌های مختلف آمده است. مشهورترین سخنانی است که بنابر بر نقل‌ها در مواجهه امام با برادرشان محمدبن حنفیه و یا به شکل دیگری در مدینه از ناحیه امام حسین(ع) مطرح شده است که می‌فرمایند: «...و علی الاسلام السلام، اذ قد بلیت الامه برأع مثل یزید»؛ اگر اسلام به حاکمی چون یزید گرفتار شود باید فاتحه آن خوانده شود. یعنی از اسلام چیزی باقی نخواهد ماند. در برخی نقل‌ها هم از قول آن حضرت آمده که فرمودند: «اگر دیدید روزی کسی مثل یزید بر شما حاکم شده تا نهایر می‌بالنه رو بر اینکه شرایط فراهم است و شیعیان شما در کوفه آماده هستند. پس در درجه اول، اقدام مهم برای تعیین جانشین که نه تنها یک عمل خلاق بود بلکه جانشین تعیین شده هم یک نشان می‌دهد آنچنان که مشهور است در مقابل معاویه ساکت نبودند. اما به هر حال قیام نکردند و خروج از مدینه و حاکمیت ندادند. حتی پس از شهادت امام حسن(ع)، برخی از اصحاب وفادار، مؤمن و صادق امام حسین(ع) خدمت آن حضرت در مدینه رسیدند و از ایشان درخواست قیام و اظهار همراهی کردند و به نوعی وعده و وعیدهایی دادند که نیروهایی را آماده می‌کنند و اگر لازم باشد در رکاب امام خواهند بود ولی امام حسین(ع) نپذیرفتند. حتی برخی از همان یاران، برداشت‌های نادرستی داشتند و به نوعی حالت دلگیری برایشان پیش آمده چرا امام اعلام بسیج نمی‌کنند. منتها فرمایش امام حسین(ع) این بود: «کونوا أحْلَاسَ بُیُوتِکُم...»؛ یعنی شما باید مثل زیرانداز خانه به خانه بچسبید و حرکت نکنید و تا موعد به مسند قدرت هست هیچ اقدامی انجام ندهید. اما وقتی در سال ۶۰ هجری، معاویه پس از مرگ خود یزید را به عنوان جانشین معرفی کرد و پس از مرگش عملاً یزید بر سر کار آمد، شرایط کاملاً تغییر کرد و یکی از بندهای صلح‌نامه نادیده گرفته شد یعنی بنا بر این بندی از پیمان صلح‌نامه، معاویه نباید پس از خودش کسی را به عنوان جانشین معرفی می‌کرد. علاوه بر این، یزید فرد فاسدی بود که به هیچ وجه شرایط خلافت را نداشت. پس از این رویداد، رسماً از کوفه برای امام حسین(ع) نامه دعوت فرستادند مبنی بر اینکه شرایط فراهم

زهرا دلیدیر

نهضت تاریخ‌ساز امام حسین(ع) علیه نظام جور زمان، حرکتی آگاهانه و دارای ابعاد و اهدافی بزرگ و متعالی است که آثار و پیامدهای انسان‌ساز آن طی قرن‌ها همچنان جاری و ساری است و تا برقراری نظام عدل الهی و حکومت مهدی موعود(عج) ادامه دارد. عوامل زمینه‌ساز قیام امام حسین(ع) و واقعه کربلا را می‌توان از جنبه‌های مختلف تحلیل، بررسی و اعتقادی بررسی کرد. آن حضرت اصلاح امت جدشان رسول الله(ص) و امر به معروف و نهی از منکر را از جمله اهداف قیام خویش علیه نظام کفر و ستم اموی دانستند. در این زمینه با حجت‌الاسلام و المسلمین قاسم خانجانی، عضو هیئت علمی گروه تاریخ پژوهشگاه حوزه و دانشگاه قم به گفت‌وگو نشسته‌ایم. این استاد حوزه و دانشگاه پژوهش‌های زیادی را درباره تاریخ و سیره اهل بیت(ع) در کارنامه علمی خود دارد که از جمله آن می‌توان به کتاب‌های «تاریخ تشیع، دوره ظهور امامان معصوم(ع)»، «پژوهشی در سیره نبوی»، «شیخ مفید و تاریخ‌نگاری» و «تاریخ اسلام» و «دانشنامه سیره نبوی» اشاره نمود.

■ **بحث را با عوامل زمینه‌ساز نهضت بزرگ عاشورا شروع کنیم. چرا امام حسین(ع) در دوران ۱۰ ساله ابتدای امامتشان رسمی شبیه روش امام حسن(ع) در پیش گرفتند و قیام نکردند؟**

شاید مهم‌ترین عاملی که سبب شد امام حسین(ع) پس از ۱۰ سال از امامتشان یعنی پس از شهادت امام حسن مجتبی(ع) و دوران معاویه که در حالت مدارا به سر می‌بردند دست به قیام بزنند و این مدارا را دیگر با او همراه نشوند، مگر آنکه بدانند به کجا می‌روند و خوب می‌دانست اگر موضوع برای آن‌ها روشن شود، کسی او را همراهی نمی‌کند؛ مگر آنکه یار و فداکار او باشد.

سطح عامه مردم کارهای زیادی انجام داده بودند؛ از جمله هست گماشته بودند روضه‌خوانی بی‌حساب و کتاب روضه‌خوانان عراقی به مقتل‌خوانی، آن هم از روی نوشته و کتاب تبدیل شود. (که این کار هم انجام شده و ما نمونه آن را از سیمای جمهوری اسلامی دیدیم. شهید سید محمدباقر حکیم در یک تاسوعا و عاشورا در منبر صحن مطهر حسینی(ع) در حالی که بی‌قرار گریه می‌کرد، از روی نوشته مقتل می‌خواند و این به یک رسم در عراق تبدیل شده بود).

در بخشی از این کتاب، علامه عسکری ماجرای خبردار شدن امام حسن(ع) از شهادت مسلم(ع) و هانی را از این گونه روایت می‌کند: «آگاهی همراهان از شهادت مسلم و هانی؛ طبری آورده حسین(ع) بر هیچ آبادی نمی‌گذشت مگر اینکه مردم آنجا با او همراه می‌شدند. وقتی به منزلگاه «زباله» رسید و خبر شهادت فرستادگان خود را که نزد کوفیان فرستاده بود به دست آن‌ها داد. دریافت که نوشته زیر را بیرون آورد و برای مردم قرائت کرد: «اما بعد، اکنون خبر ناگواری به ما رسیده است. خبر کشته شدن مسلم بن عقیل و هانی بن عروة و عبدالله بن یقطر و معلوم شد که شیعیانمان ما را یاری نکردند. هر کدام از شما که دوستدار بازگشت است، بازگردد که از جانب ما بر عهده‌اش عهد و ذمه‌ای نیست» و مردم ناگهان از گرد او پراکنده شدند و به چپ و راست رفتند و حسین(ع) ماند و آن دسته از یارانش که از مدینه با او آمده بودند. امام(ع) این کار را به این دلیل انجام داد که می‌دانست بادیه‌نشینان گمان می‌کنند او وارد سرزمینی شده و حاکم می‌شود و مردم آنجا پیروی اش می‌کنند. بنابراین دوست نداشت این گروه با او همراه شوند، مگر آنکه بدانند به کجا می‌روند و چه می‌دانست که موضوع چیست.

جاودان این قضیه را این گونه روایت می‌کند: «علامه(ره) در عراق در محمدعلی جاودان بر نسخه جدید الانتشار این کتاب نوشته، اصل نوشتن این کتاب توسط علامه عسکری را در راستای ارتقای فرهنگ عزاداری در سطح عامه مردم عراق و جلوگیری از روضه‌خوانی‌های بی‌حساب و کتاب شکل گرفته است. آیت‌الله

هیچ کس نیست که تکبر ورزد، مگر بر اثر خواری و حقارتی که در خود می‌بیند.

کتابخانه حسینی

درباره علامه عسکری و هدفش از نوشتن «مقتل امام حسین(ع)»

عالمی که مقتل‌خوانی را جایگزین روضه‌خوانی بی‌حساب و کتاب کرد

رواق | «مقتل امام حسین(ع)» علامه سیدمرتضی عسکری، پنجمین کتابی است که در ستون کتابخانه حسینی مطالعه آن را پیشنهاد می‌کنیم. این کتاب هم از روی نوشته و کتاب تبدیل شود. (که این کار هم انجام شده و ما نمونه آن را از سیمای جمهوری اسلامی دیدیم. شهید سید محمدباقر حکیم در یک تاسوعا و عاشورا در منبر صحن مطهر حسینی(ع) در حالی که بی‌قرار گریه می‌کرد، از روی نوشته مقتل می‌خواند و این به یک رسم در عراق تبدیل شده بود).

در بخشی از این کتاب، علامه عسکری ماجرای خبردار شدن امام حسن(ع) از شهادت مسلم(ع) و هانی را از این گونه روایت می‌کند: «آگاهی همراهان از شهادت مسلم و هانی؛ طبری آورده حسین(ع) بر هیچ آبادی نمی‌گذشت مگر اینکه مردم آنجا با او همراه می‌شدند. وقتی به منزلگاه «زباله» رسید و خبر شهادت فرستادگان خود را که نزد کوفیان فرستاده بود به دست آن‌ها داد. دریافت که نوشته زیر را بیرون آورد و برای مردم قرائت کرد: «اما بعد، اکنون خبر ناگواری به ما رسیده است. خبر کشته شدن مسلم بن عقیل و هانی بن عروة و عبدالله بن یقطر و معلوم شد که شیعیانمان ما را یاری نکردند. هر کدام از شما که دوستدار بازگشت است، بازگردد که از جانب ما بر عهده‌اش عهد و ذمه‌ای نیست» و مردم ناگهان از گرد او پراکنده شدند و به چپ و راست رفتند و حسین(ع) ماند و آن دسته از یارانش که از مدینه با او آمده بودند. امام(ع) این کار را به این دلیل انجام داد که می‌دانست بادیه‌نشینان گمان می‌کنند او وارد سرزمینی شده و حاکم می‌شود و مردم آنجا پیروی اش می‌کنند. بنابراین دوست نداشت این گروه با او همراه شوند، مگر آنکه بدانند به کجا می‌روند و خوب می‌دانست اگر موضوع برای آن‌ها روشن شود، کسی او را همراهی نمی‌کند؛ مگر آنکه یار و فداکار او باشد».

در گفت‌وگوی قدس با عضو هیئت علمی گروه تاریخ پژوهشگاه حوزه و دانشگاه قم بررسی شد

عوامل زمینه‌ساز نهضت بزرگ عاشورا

گزیده

نباید واقعه کربلا را اتفاقی یک روزه بدانیم و آن را به روز دهم محرم سال ۶۱ هجری محدود کنیم چون نهضت عاشورا یک جریان مداوم تاریخی است که اتفاقا ابتدایش به پیش از جریان کربلا برمی‌گردد. در واقع ابتدای جریان کربلا، بعثت پیامبر(ص) و بلکه با یک نگاه عمیق تر بحث بعثت پیامبران است.

گزارگر: حسن روح‌الامینی

■ **نکته دیگری که امام حسین(ع) در ادامه سخنانشان به عنوان یکی از اهداف قیام عاشورا مطرح می‌نمایند بحث امر به معروف و نهی از منکر است. امر به معروف مدنظر امام چه ویژگی هایی دارد؟**

در نگاه کلی خود حرکت امام حسین(ع) برای قیام، امر به معروف قلمداد می‌شود. ضمن اینکه خود آن حضرت یکی از اهداف قیام خود را امر به معروف و نهی از منکر دانستند: «اریدان آمر بالمعروف و انهی عن المنکر»؛ یعنی من می‌خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم، وقتی بحث بیعت مطرح می‌شود امام می‌فرمایند: مثلی لایباع مثل یزید؛ یعنی هر کس در هر زمان که شرایط ما را داشته باشد، یعنی معتقد به خدا و قرآن و پیغمبر(ص) باشد، اگر در مقابل کسی مثل یزید قرار گرفت بیعت نخواهد کرد. این یک امر به معروف و نهی از منکر کلی و همیشگی برای همه دوره‌هاست. باید توجه داشته باشیم شاید مهم‌ترین درس قیام بر علیه الله که نباید از آن مرحوم غافل شد، اتفاقاً منحصر به امام حسین(ع) نیست. دوم منحصر به دوره‌های گذشته و صدر اسلام نیست. سوم قیام‌کننده نباید لزوماً امام معصوم باشد بلکه اگر هزار سال بعد یک آدم معمولی دیدا حاکمی مثل یزید آمده باید ابتدای جریان کربلا، بعثت پیامبر(ص) و بلکه با یک نگاه عمیق تر بحث بعثت پیامبران است. هدف این قیام هم رساندن انسان به کمال و سعادت همیشگی، متصل شدن به یک حکومت عدل و امامت امام معصومی که از نظر ما امام زمان(عج) است و جامه عمل پوشیدن احکام حلال و حرام در قالب حکومت مهدی موعود است. ما به کربلا این طور نگاه می‌کنیم؛ پس نتیجه در زمان ظهور مهدی هویدا و آشکار خواهد شد. اتفاقاً در زمان سازگاری آن نیز همین است؛ چون معتقد به زمان نیست. تعابیر خود امام حسین(ع) هم به گونه‌ای است که خودشان را به زمان محدود نمی‌کنند. یعنی بحث سال ۶۱ هجری نیست ویک جریان است که باید ادامه داشته باشد و تا به حکومت حاکم عادل معصوم و منصوب از طرف خداوند متعال نرسد این جریان ادامه خواهد داشت.

■ **حضرت امام خمینی(ره) در یکی از سخنرانی‌های خود بدعت‌زدایی را یکی از اهداف مهم قیام تاریخی امام حسین(ع) دانسته‌اند. منظور از بدعت‌زدایی چیست؟**

بدعت یعنی آوردن مسئله‌ای جدید که مغایر با باورهای بنیادی یک دین باشد. در زمان امام حسین(ع) بدعت‌های زیادی در دین به وجود آمده بود که باید آن‌ها را با دو نوع نگاه بررسی کرد: نخست بدعتی که از سوی معاویه صورت گرفت که همان تعیین جانشین بود، چون او هم از نظر رویه رفتار سیاسی دوره‌های گذشته حکومت مستقر در قلمرو اسلامی حتی از دوران خلفا و هم بر اساس پیمان و معاهده‌ای که با امام حسن مجتبی(ع) داشت نباید این کار را می‌کرد. دوم فردی که به عنوان جانشین معرفی شد هیچ مناسبتی با قرآن و نبوت و امامت و مسائل حلال نداشت و یک انسان فاسق و فاجر به عنوان جانشین معرفی شد. یعنی پس از ۵۰ سال از درگذشت پیامبر(ص) فردی به عنوان حاکم جامعه اسلامی معرفی می‌شد که بویی از قرآن و مسلمانی نبرده و از انجام هر نوع فسق و گناه آن هم به طور علنی ابایی ندارد.

■ **از آثار و پیامدهای نهضت بزرگ عاشورا و ازماندگاری حرکت بزرگ امام حسین(ع) طی قرن‌ها برایمان بگویید.**

نباید واقعه کربلا را اتفاقی یک روزه بدانیم و آن را به روز دهم محرم سال ۶۱ هجری محدود کنیم چون نهضت عاشورا یک جریان مداوم تاریخی است که اتفاقاً ابتدایش به پیش از جریان کربلا برمی‌گردد. در واقع ابتدای جریان کربلا، بعثت پیامبر(ص) و بلکه با یک نگاه عمیق تر بحث بعثت پیامبران است. هدف این قیام هم رساندن انسان به کمال و سعادت همیشگی، متصل شدن به یک حکومت عدل و امامت امام معصومی که از نظر ما امام زمان(عج) است و جامه عمل پوشیدن احکام حلال و حرام در قالب حکومت مهدی موعود است. ما به کربلا این طور نگاه می‌کنیم؛ پس نتیجه در زمان ظهور مهدی هویدا و آشکار خواهد شد. اتفاقاً در زمان سازگاری آن نیز همین است؛ چون معتقد به زمان نیست. تعابیر خود امام حسین(ع) هم به گونه‌ای است که خودشان را به زمان محدود نمی‌کنند. یعنی بحث سال ۶۱ هجری نیست ویک جریان است که باید ادامه داشته باشد و تا به حکومت حاکم عادل معصوم و منصوب از طرف خداوند متعال نرسد این جریان ادامه خواهد داشت.

■ **نکته دیگری که امام حسین(ع) در ادامه سخنانشان به عنوان یکی از اهداف قیام عاشورا مطرح می‌نمایند بحث امر به معروف و نهی از منکر است. امر به معروف مدنظر امام چه ویژگی هایی دارد؟**

در نگاه کلی خود حرکت امام حسین(ع) برای قیام، امر به معروف قلمداد می‌شود. ضمن اینکه خود آن حضرت یکی از اهداف قیام خود را امر به معروف و نهی از منکر دانستند: «اریدان آمر بالمعروف و انهی عن المنکر»؛ یعنی من می‌خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم، وقتی بحث بیعت مطرح می‌شود امام می‌فرمایند: مثلی لایباع مثل یزید؛ یعنی هر کس در هر زمان که شرایط ما را داشته باشد، یعنی معتقد به خدا و قرآن و پیغمبر(ص) باشد، اگر در مقابل کسی مثل یزید قرار گرفت بیعت نخواهد کرد. این یک امر به معروف و نهی از منکر کلی و همیشگی برای همه دوره‌هاست. باید توجه داشته باشیم شاید مهم‌ترین درس قیام بر علیه الله که نباید از آن مرحوم غافل شد، اتفاقاً منحصر به امام حسین(ع) نیست. دوم منحصر به دوره‌های گذشته و صدر اسلام نیست. سوم قیام‌کننده نباید لزوماً امام معصوم باشد بلکه اگر هزار سال بعد یک آدم معمولی دیدا حاکمی مثل یزید آمده باید ابتدای جریان کربلا، بعثت پیامبر(ص) و بلکه با یک نگاه عمیق تر بحث بعثت پیامبران است. هدف این قیام هم رساندن انسان به کمال و سعادت همیشگی، متصل شدن به یک حکومت عدل و امامت امام معصومی که از نظر ما امام زمان(عج) است و جامه عمل پوشیدن احکام حلال و حرام در قالب حکومت مهدی موعود است. ما به کربلا این طور نگاه می‌کنیم؛ پس نتیجه در زمان ظهور مهدی هویدا و آشکار خواهد شد. اتفاقاً در زمان سازگاری آن نیز همین است؛ چون معتقد به زمان نیست. تعابیر خود امام حسین(ع) هم به گونه‌ای است که خودشان را به زمان محدود نمی‌کنند. یعنی بحث سال ۶۱ هجری نیست ویک جریان است که باید ادامه داشته باشد و تا به حکومت حاکم عادل معصوم و منصوب از طرف خداوند متعال نرسد این جریان ادامه خواهد داشت.

■ **امام حسین(ع) در طول مسیر حرکت از مکه به سمت کوفه و هم در خود کربلا و واقعه عاشورا، تلاش داشتند اصول اعتقادی حرکت تاریخ‌ساز خود را برای مردم بیان نمایند و در فرازهایی از سخنان خود اصلاح امت جدشان رسول الله(ص) را از عوامل قیام خود عنوان کرده‌اند.**

بله به نکته خوبی اشاره کردید. این موضوع بحث پشتوانه فکری قیام کربلا را شکل می‌دهد که مسئله بسیار مهمی است و در عبارت‌های مختلف آمده است. مشهورترین سخنانی است که بنابر بر نقل‌ها در مواجهه امام با برادرشان محمدبن حنفیه و یا به شکل دیگری در مدینه از ناحیه امام حسین(ع) مطرح شده است که می‌فرمایند: «...و علی الاسلام السلام، اذ قد بلیت الامه برأع مثل یزید»؛ اگر اسلام به حاکمی چون یزید گرفتار شود باید فاتحه آن خوانده شود. یعنی از اسلام چیزی باقی نخواهد ماند. در برخی نقل‌ها هم از قول آن حضرت آمده که فرمودند: «اگر دیدید روزی کسی مثل یزید بر شما حاکم شده تا نهایر می‌بالنه رو بر اینکه شرایط فراهم است و شیعیان شما در کوفه آماده هستند. پس در درجه اول، اقدام مهم برای تعیین جانشین که نه تنها یک عمل خلاق بود بلکه جانشین تعیین شده هم یک نشان می‌دهد آنچنان که مشهور است در مقابل معاویه ساکت نبودند. اما به هر حال قیام نکردند و خروج از مدینه و حاکمیت ندادند. حتی پس از شهادت امام حسن(ع)، برخی از اصحاب وفادار، مؤمن و صادق امام حسین(ع) خدمت آن حضرت در مدینه رسیدند و از ایشان درخواست قیام و اظهار همراهی کردند و به نوعی وعده و وعیدهایی دادند که نیروهایی را آماده می‌کنند و اگر لازم باشد در رکاب امام خواهند بود ولی امام حسین(ع) نپذیرفتند. حتی برخی از همان یاران، برداشت‌های نادرستی داشتند و به نوعی حالت دلگیری برایشان پیش آمده چرا امام اعلام بسیج نمی‌کنند. منتها فرمایش امام حسین(ع) این بود: «کونوا أحْلَاسَ بُیُوتِکُم...»؛ یعنی شما باید مثل زیرانداز خانه به خانه بچسبید و حرکت نکنید و تا موعد به مسند قدرت هست هیچ اقدامی انجام ندهید. اما وقتی در سال ۶۰ هجری، معاویه پس از مرگ خود یزید را به عنوان جانشین معرفی کرد و پس از مرگش عملاً یزید بر سر کار آمد، شرایط کاملاً تغییر کرد و یکی از بندهای صلح‌نامه نادیده گرفته شد یعنی بنا بر این بندی از پیمان صلح‌نامه، معاویه نباید پس از خودش کسی را به عنوان جانشین معرفی می‌کرد. علاوه بر این، یزید فرد فاسدی بود که به هیچ وجه شرایط خلافت را نداشت. پس از این رویداد، رسماً از کوفه برای امام حسین(ع) نامه دعوت فرستادند مبنی بر اینکه شرایط فراهم

نازه‌های نشر

در کتابی با عنوان «شب آفتابی»

داستان مصور حُر در کربلا منتشر شد

دفتر نشر فرهنگ اسلامی کتاب «شب آفتابی» اثر محسن نعماء که داستانی مصور از حضور حر بن یزید ریاحی در صحرای کربلاست را منتشر کرد.

به گزارش خبرگزاری کتاب ایران(ایبنا)، «شب آفتابی» نوشته محسن نعماء با تصویرگری حسین پوزباشی، داستانی مصور از حضور حر بن یزید ریاحی در ماجرای کربلا برای نوجوانان است که از سوی دفتر نشر فرهنگ اسلامی منتشر و راهی بازار نشر شده است.

این کتاب در ۱۳ فصل نوشته شده و اثری داستان‌گونه درباره «حُربن یزید ریاحی» است. مردی از خاندان بنی تمیم عراق و از رؤسای قبایل کوفیان که به درخواست ابن‌زیاد، برای مبارزه با امام حسین(ع) فراخانده شده و از دارالاماره کوفه با مأموریت بستن راه بر امام حسین(ع) بیرون آمده است.

زمانی که این مأموریت به عهده او گذاشته شد آن‌قدر در تب و تاب و شک و تردید بود که با خود می‌گفت: «ای وای بر من چگونه به مصاف با حسین بن علی بروم؟ در همین فکر بود که ندایی به او گفت مژده باد بر تو بهشت... که همان جا با خود می‌گوید مگر می‌شود به مصاف حسین بن علی رفت و بهشتی بود؛ اما با این حال وظیفه‌اش را انجام می‌دهد و به مصاف امام حسین(ع) می‌رود».

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «صبح روز دهم محرم است. روزی که همه کائنات بر قرارند. آسمان می‌خواهد خون گریه کند و زمین از چشمانش خون بیفشاند و ماهی‌های دریا صبحه بزنند و پرندگان ناله و مویه کنند. دو لشکر روبه‌روی هم صف کشیده‌اند. لشکری که از کثرت نمی‌توان آن‌ها را شمرد و لشکری که از قلت، به چشم نمی‌آیند. حتی کوچک‌تر از لشکر پیامبر در روز بدر. در آسمان‌ها غوغا برپاست. آن‌قدر که عرش الهی به لرزه در آمده است. ۳۰ هزار انسان نما که چهره برزخی‌شان به درنده‌ترین حیوانات می‌ماند پشت یکدیگر ایستاده‌اند تا برای رضای خدا، ولی خدا را در سرزمین کربلا ذبح کنند. حُر وی اسبش نشسته و حال و احوالش به مجالین بیشتر از هر کس دیگر شباهت دارد. آن‌قدر پریشان و آشفته است که گویی می‌خواهند او را زنده درون قبر بگذارند و سپس راهی دوزخش کنند».

«حر در حالی که چهره‌اش برافروخته شده، زیر لب با خودش زمزمه‌ای دارد: «به خدا قسم من خود را میان بهشت و جهنم می‌بینم و سوگند به پروردگارم، هیچ‌چیز را بر بهشت اختیار نمی‌کنم اگرچه پاره‌پاره شوم و مرا بسوزانند». حر این را می‌گوید و ناگهان با اسب خود نهیب می‌زند و به‌سوی اردوگاه امام حرکت می‌کند. لشکر ابن‌سعد شگفت‌زده به حر می‌نگرد که به اردوگاه حسین نزدیک می‌شود! همه مبهوت و حیران‌اند! همه، زبان‌هایشان از شدت تعجب بند آمده! هیچ‌کس چنین صحنه‌ای را باور نمی‌کند. ملحق شدن سردار سپاه عمر بن سعد به لشکر حسین! آن هم در جنگی که سرنوشت آن معلوم است. لشکر امام زل‌زده به یک سوار که به سوی آن‌ها نزدیک می‌شود. همه کنجکاوانه نگاه می‌کنند ببینند کیست و چه می‌خواهد. جلوتر که می‌آید او را می‌بینند. سواری که رنگ از چهره‌اش پریده و دست بر سر گذاشته و با چشمانی اشکبار می‌گوید: یا خدایا، به‌سوی تو بازگشته‌ام. توبه مرا بپذیر که من رعب و وحشت در دل دوستان تو و فرزندان پیامبر افکندم...».

کتاب «شب آفتابی» اثر محسن نعماء در ۶۶ صفحه مصبور به قیمت ۵۰ هزار تومان از سوی دفتر نشر فرهنگ اسلامی منتشر شده است.

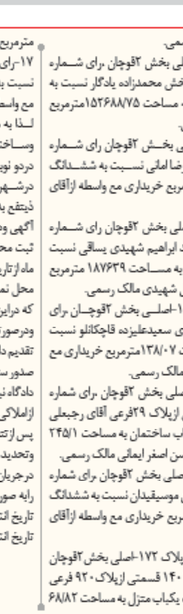

چشم‌ها خشک نمی‌شود مگر به خاطر قساوت قلب و دل‌ها قساوت پیدا نمی‌کند مگر به سبب زیادی گناه.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک منطقه دو کرمان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
براثر شماره ۱۴۰۱۶۰۳۶۰۱۰۰۰۰۲۹۱۹ مورخه ۱۴۰۱/۰۶/۱۲ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سجاد رحمانی سرپلکی فرزند علی اکبر بشماره شناسنامه ۱۵۱۹ صادره از۲۲ شرشدنگ یک باب خانه به مساحت ۱۹۹۵ مترمربع که مقدار ۱۶۶۶ متر مربع از۲۲ شرشدنگ عرصه آن متعلق وقفی می باشد یک باب ۲۷۷ مترمربع از۲۷۸ اصلی واقع درمحل ۲۲ شرشدنگ آدرس کرمان شرف آباد کوچه امام رخلاء قطعه ۶۶ خریداری از مالک رسمی آقای حسن ابراهیمی محرز گردیده است لذا به متقاضیان اطلاع عموم مراتب در نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند ظرف مدت یک ماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت تسلیم و رسید اخذ نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه آگهی: ۱۳۵۰۳۲۸ - ۲۰۱۰۰۵۲۳۶-۲
تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۱/۰۵/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۱/۰۵/۱۶
محمدمهدی زاده رییس ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ کرمان

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قوچان

نظر به دستور مواد ۳ و۲ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰املاک متقاضیانی که درهیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر درواحد ثبتی شهرستان قوچان موردرسیدگی وتصرفات مالکانه وبلامعارض آنان محرز وای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی میگردد:
املاک متقاضیان واقع دربخش یک قوچان
۱-ای شماره۸۸۵ - ۱۴۰۱۶۰۳۶۰۱۰۰۰۰ تعامت پلاکهای ۴۵فرعی از ۲۴۴۶ اصلی و۲۴۴۷ اصلی و۲۴۴۸-اصلی آقای مرتضی سروری یدکی نسبت به شدنانگ یکباب ساختمان به مساحت ۸۹۴/۳۲ مترمربع خریداری از آقایان وخانمها علی وهادی وصادق ورضا واصغروحسن ومحسن واکبر وفاطمه و گلتوجه وشهربانو شهرت همگی سروری یدکی ومعصومه خسروی وزیور اربابی مالکین رسمی.
۲-ای شماره۹۲۹ - ۱۴۰۱۶۰۳۶۰۱۰۰۰۰قسمتی از پلاک ۴فرعی از ۲۸۴۸-اصلی خانم بتول توانا محمدآباد نسبت به شدنانگ یکباب منزل به مساحت۷۵/۳۳مترمربع خریداری بدون واسطه ازخانم محترمی مالک رسمی
۳-ای شماره۹۹۹ - ۱۴۰۱۶۰۳۶۰۱۰۰۰۰ تعامت پلاک ۱۰۸فرعی از ۴۱۸۳-اصلی آقای غلامرضا پورناکادی نسبت به شدنانگ یکباب منزل به مساحت ۳۳۱/۷۵ مترمربع خریداری مع واسطه از آقای عبداله قاضی آستانه قوچان عتیق مالک رسمی.
۴-ای شماره۸۲۲ - ۱۴۰۱۶۰۳۶۰۱۰۰۰۰ قسمتی ازپلاک ۲۳ فرعی از ۴۴۹۹-اصلی آقای مراد علی جوادی اورته چشمه نسبت به شدن